25 Δεκεμβρίου 2024

Ιερομόναχος Κύριλλος Κουτλουμουσιανός (1884 – 25 Δεκεμβρίου 1966)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ο ηγούμενος Κύριλλος σε λιτανεία της Φοβεράς Προστασίας

Image not found or type unknown

Γεννήθηκε στο Αγρίνιο της Αιτωλοακαρνανίας το 1884, ο κατά κόσμον Κωνσταντίνος Ματοσόπουλος του Αθανασίου και της Χρυ-σαυγής. Μικρός ξενιτεύθηκε στην Αίγυπτο. Κατόπιν πήγε στα Ιεροσό-λυμα και το 1900 ρασοφόρεσε στην εκεί μονή του Αγίου Σάββα. Από μικρό παιδί αγωνιζόταν ως ασκητής. Το 1901 ήλθε στο Άγιον Όρος και κατευθύνθηκε στη σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος – Κουτλουμουσίου, στην Καλύβη των Εισοδίων της Θεοτόκου, όπου Γέροντας ήταν ο λίαν ενάρετος Ιερομόναχος Παντελεήμων, ο προορατικού και διορατικού χα-ρίσματος αξιωμένος. Πλησίον του μαθήτευσε στην υπακοή, εμπνεύσθηκε στην άσκηση κι έλαβε κάτι από τα χαρίσματά του. Την εποχή αυτή στη σκήτη ζούσαν πολλοί ενάρετοι πατέρες, όπως αναφέρεται: «Έμενον πτωχοί τινές αλλ’ ενάρετοι μοναχοί διά τους οποίους ηκούσαμεν από Γέροντας πατέρας, οι οποίοι ήλθον εις την Σκήτην προ του 1890, ότι και θαύματα ετέλουν και πολλά μέλλοντα προέλεγον».

Το 1902 εκάρη μοναχός. Μετά την κοίμηση του μακαρίου Γέροντός του δεν μείωσε αλλά μάλλον αύξησε τους αγώνες του, τις προσευχές, νηστείες και αγρυπνίες. Αρρώστησε βαριά από φυματίωση και έπτυε αίμα. Τον θεράπευσε θαυματουργικά ο άγιος Παντελεήμων, ο προστά-της της σκήτης. Μόλις έγινε καλά, πάλι άρχισε τον φιλότιμο αγώνα του.

Το 1936 χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος. Πλησίον του για ένα διάστημα

έμεινε ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος (+1994), ο οποίος και όταν αναχώρησε πήγαινε συχνά να τον συμβουλευθεί. Γράφει περί αυτού: «Όταν πήγαινα στην Σκήτη, για να τον συμβουλευθώ, πριν του αναφέρω το θέμα που με απασχολούσε, μου απαντούσε εκείνος στο θέμα μου. Λάμβανε δε πληροφορία από τον Θεό ότι θα πήγαινα, και τι θέμα με απασχολούσε και με περίμενε. Πολλές φορές δεν μιλούσε καθόλου, αλλά είχε ένα σημάδι στο βιβλίο και μου έδινε την απάντηση από το βιβλίο, και εγώ του έβαζα μετάνοια και έφευγα ωφελημένος. Εκτός από το διορατικό χάρισμα, που είχε λάβει από τον Θεό, είχε και το χάρισμα να βγάζη τα δαιμόνια από τα πλάσματα του Θεού ... Είχε παρρησία ο Γέροντας, γιατί ήταν ταπεινός και πολύ ευλαβής με αγάπη. Όταν διάβαζε το Ευαγγέλιο, δεν μπορούσε να συγκρατηθή από τους λυγμούς και τα δάκρυα, γι' αυτό κάλυπτε το πρόσωπό του με το Ευαγγέλιο και μπαίνοντας στο Ιερό σκούπιζε με τρόπο το πρόσωπό του. Το ίδιο πάθαινε και όταν διάβαζε το Θεοτοκάριο. Τις Ακολουθίες τις έκανε με το κομποσχοίνι και καλλιεργούσε την αδιάλειπτη καρδι-ακή προσευχή ...». Ο σημερινός Γέροντας της Καλύβης Άνθιμος μας έδειχνε τα σιδερένια υποδήματα που φορούσε για άσκηση ο γενναίος αυτός αθλητής του Κυρίου.

Το 1958 παρά τη θέλησή του και για την αρετή του εξελέγη και ενθρονίστηκε ηγούμενος της μονής Κουτλουμουσίου. Η ανάμειξη στα διοικητικά τον κούραζε, αλλά υπόμενε και προσευχόταν θερμά. Στα τελευταία του χρόνια υπέμεινε αγόγγυστα μαρτυρικούς πόνους. Ένα άγριο ζώο τον κτύπησε και τον άφησε ανάπηρο στο κρεβάτι. Το ζώο μόλις τον κτύπησε, έπεσε κάτω νεκρό και όλοι θαύμασαν. Δοξάζοντας για όλα τον Θεό εγκάρδια ανέμενε τα τέλη του.

Ανεπαύθη εν Κυρίω ανήμερα των Χριστουγέννων, δοξάζοντας τον Γεννηθέντα Σωτήρα και Λυτρωτή τού σύμπαντος κόσμου Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Ήταν 25.12.1966.

Πήγες – Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου. Παϊσίου Αγιορείτου μοναχού, Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικα, Σουρωτή Θεσσαλονίκης 19943, σσ. 118-121.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Β΄1956-1983 , σελ..767-770 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*